

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-69/2026-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ane Berlenji Fellner, predsjednice vijeća, Vlaha Bassegli Gozze i Kristine Senjak Krunić, članova vijeća, te više sudske savjetnice-specijalistice Ivane Mamić Vuković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Doğu İnşaat Ve Ticaret Anonim Şirketi, Maslak Mah Büyükdere Cad. 249/16, Sarıyer, 34398, İstanbul, Turska i BK Montaža d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Medarska 69, koje zastupa opunomoćenik Andrej Tödtling, odvjetnik Odvjetničkog društva Tödtling i partneri, Zagreb, Lastovska 17, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, uz sudjelovanje zainteresirane osobe HŽ Infrastruktura d.o.o., Zagreb, Mihanovićeve 12, u predmetu radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 7. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev radi poništenja rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/26-01/95, urbroj: 354-02/16-26-7 od 24. ožujka 2026.

II. Odbija se prijedlog za donošenje privremene mjere.

III. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Tužitelj je pokrenuo upravni spor protiv rješenja tuženika kojim je odbačena njegova žalba izjavljena protiv Odluke o odabiru broj: PU-47/26 od 6. veljače 2026. kojom je u postupku javne nabave, broj objave: 179-EU/24-Radovi na rekonstrukciji postojećeg i izgradnji drugog kolosijeka te elektrifikaciji željezničke pruge M202 na dionici Hrvatski Leskovac-Karlovac, naručitelj HŽ Infrastruktura d.o.o. Zagreb odabrao ponudu Comsa S.A., Barcelona, Španjolska. Istom odlukom ponuda tužitelja je odbijena.

2. Tužitelj u tužbi navodi da su u postupku koji je prethodio donošenju rješenja tuženika povrijeđena pravila postupka, činjenično stanje nije potpuno, odnosno pravilno utvrđeno, odnosno izveden je nepravilan zaključak u pogledu činjeničnog stanja. Smatra da osporenim rješenjem nije pravilno primijenjeno mjerodavno pravo te smatra da su izreka i obrazloženje proturječni, odnosno nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. Navodi da je odlukom naručitelja donesenom u ovom postupku javne nabave naručitelj kao najpovoljniju odabrao njegovu ponudu, a tu odluku o

odabiru tuženik je poništio rješenjem od 10. studenog 2025. i predmet vratio na ponovno postupanje. Ističe da je protiv odluke tuženika pokrenuo upravni spor koji nije bio dovršen do trenutka ulaganja žalbe protiv odluke o odabiru koju je naručitelj donio. Stoga smatra neosnovanim pozivanje tuženika na presudu ovog Suda koja je donesena „u međuvremenu“. Poziva se na odredbu članka 401. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi, prema kojoj pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi te koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu zbog navodnog kršenja subjektivnih prava. Poziva se na Direktivu Vijeća 89/665/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi i javnim radovima članica, koja propisuje da kada odluka o odbijanju nije konačna, takvom se ponuditelju ne može uskratiti pravo na žalbu na odluku o odabiru. Ističe da je u ovom žalbenom postupku osporavao odluku o odbijanju njegove ponude koja je po prvi put donesena u tijeku postupka javne nabave te do sada nije mogao osporavati takvu odluku, a također osporava odluku o odabiru odabranog ponuditelja koja je također donesena po prvi put u tijeku postupka javne nabave. Poziva se na ranija stajališta tuženika kojima je ukazao da u slučaju kada poništi odluku o odabiru zbog utvrđenih nedostataka ne prejudicira ishod ponovljenog pregleda i ocjene ponude jer se postupak vraća u stadij pregleda i ocjena ponuda u kojem je naručitelj nakon provedenog postupka dužan donijeti novu odluku o odabiru ili je čak ovlašten donijeti i odluku o poništenju postupka. Kako je odluka o odbijanju njegove ponude prvi put donesena u ovom postupku, smatra da je tužitelju valjalo omogućiti osporavanje te odluke. Ističe da ponovnim postupkom pregleda i ocjene ponuda naručitelj tužitelju nije dao šansu da razjasni sporne dokumente niti je priložene isprave detaljno razmotrio i provjerio njihov sadržaj, bilo traženjem razjašnjenja od tužitelja ili druge ugovorne strane. Navodi da naručitelj u ponovnom postupku pregleda i ocjene ponuda ponudu tužitelja nije pregledao i ocijenio, a tužitelj je poštujući načela transparentne komunikacije kroz EOJN dostavio i dodatnu dokumentaciju, odnosno potvrde o urednom izvršenju radova potvrđene od strane naručitelja i odgovarajuće apostilirane, što se u zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda ne spominje. Ističe da je njegova ponuda jedina ponuda unutar procijenjene vrijednosti nabave (255.000.000,00 eura), dok ponude ostalih ponuditelja znatno prelaze iznos procijenjene vrijednosti nabave. Poziva se na odredbu članka 4. Zakona o javnoj nabavi koja propisuje načelo ekonomičnosti i svrhovitosti trošenja javnih sredstava, a također i na članak 3. točku 3. tog Zakona, prema kojoj je svaka ponuda čija cijena prelazi planirana, odnosno osigurana novčana sredstva naručitelja neprihvatljiva. Navodi da je u žalbi detaljno obrazložio razloge zbog kojih smatra da ponuda odabranog ponuditelja ne ispunjava uvjete za kvalitativan odabir, odnosno nije sukladna DON-u, čime postoje nedvojbene osnove za isključenje te ponude. Ukazuje na jedan od žalbenih navoda, odnosno na okolnost da je osobi koja je ponudu potpisala u ime odabranog ponuditelja punomoć istekla 31. prosinca 2025., čime valjanost ponude nije mogla biti produljena i u trenutku donošenja odluke o odabiru očigledno nije bila valjana. Kako ponudu sa cijenom od 278.849.675,28 eura daje osoba koja nema nikakvu ovlast, smatra da ta ponuda ne postoji, pri čemu se poziva na odluku Vrhovnog suda RH, poslovni broj: VSRH Rev-2357/2015 od 14. studenog 2013., prema kojoj se ne može tužiti na ništetnost onoga što je napravila neovlaštena osoba nego se smatra da je takva radnja nepostojeća, odnosno da pravni posao nije ni sklopljen. Poziva se na razloge koje je detaljno obrazložio u žalbi te ističe da je zadovoljio uvjete tehničke i stručne sposobnosti propisane točkom 5.4.1.4. DON-a, da na strani odabranog ponuditelja postoje osnove

za isključenje iz postupka javne nabave, da odabrani ponuditelj ne ispunjava uvjete za kvalitativan odabir, odnosno njegova ponuda nije sukladna DON-u vezano za propuste u odnosu na ovlaštenje za zastupanje, kao i neispunjavanje uvjeta iz obrasca 11. Dokumentacije o nabavi i uvjeta iz točke 5.3.2. DON-a, odnosno kriterija za kvalitativan odabir, da je izvršena nedopuštena izmjena ponude u odnosu na uvez ponude, kao i u odnosu na podatke u obrascu 16. te da dostavljeni obrasci FS-PP nisu ispravno popunjeni, što je sve detaljno obrazloženo u žalbi. Smatra da bi meritornim odlučivanjem o žalbenim navodima predmetna odluka bila poništena, što opet otvara nove mogućnosti u novom postupku pregleda i ocjene ponuda – traženje informacija i pojašnjenje od tužitelja u svezi njegove ponude ili donošenje odluke o poništenju ovog postupka i pokretanje novog postupka za sklapanje ugovora. Smatra da je neosnovano zaknut za pravo na pristup sudu, odnosno pravo na učinkovit i djelotvoran pravni lijek te mu je uskraćeno osnovno pravo koje bi svaki subjekt – učesnik u postupku javne nabave morao imati, bio on hrvatski državljanin, državljanin zemlje članice Europske unije ili treće zemlje. Oспорava pozivanje tuženika na odluku ovog Suda, broj: Us II-112/2022 od 8. srpnja 2022. jer se ne radi o usporedivim činjeničnim i pravnim situacijama, budući da u tom postupku nije bila osporena odluka o odbijanju ponude u tom postupku tužitelja, što je tužitelj ovdje učinio, a također osporava pozivanje na odluku Suda EU broj: C-787/21 od 17. svibnja 2022. jer se u navedenoj odluci govori o pravomoćnoj odluci javnog naručitelja o isključenju ponuditelja iz postupka javne nabave, o čemu se u konkretnom slučaju ne radi. Predlaže da Sud tužbeni zahtjev usvoji, poništi rješenje tuženika i odluku o odabiru te naloži naručitelju da tužitelju naknadi trošak žalbenog postupka u iznosu od 122.610,00 eura sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, a tuženiku naloži da tužitelju naknadi trošak upravnog spora sa zakonskom zateznom kamatom.

3. Tužitelj predlaže donošenje privremene mjere s ciljem pravodobnog ispravljanja očiglednog kršenja zakona te izglednog nastanka teško popravljive štete jer bi u slučaju sklapanja, a osobito izvršavanja predmetnog ugovora došlo do stvaranja pravnih i faktičnih odnosa koje nije moguće naknadno otkloniti, čime bi njegov uspjeh u ovom upravnom sporu ostao bez stvarnog učinka, a šteta se ne bi mogla naknadno popraviti. Smatra da je donošenje privremene mjere osnovano radi sprječavanja ozbiljne pravne nesigurnosti za naručitelja te potencijalno nezakonitog raspolaganja iznimno značajnim javnim sredstvima Republike Hrvatske i Europske unije, pri čemu ističe da je njegova ponuda u odnosu na ponudu odabranog ponuditelja niža za 52.896.872,70 eura (bez PDV-a). Predlaže da Sud donese privremenu mjeru kojom zabranjuje nastavak predmetnog postupka javne nabave te nastanak i izvršavanje ugovora o javnoj nabavi u ovom postupku do pravomoćnog okončanja spora ili drugačije odluke Suda. Potražuje trošak sastava tužbe u iznosu od 1.382,72 eura.

4. Tuženik je dostavio odgovor na tužbu kojim se u cijelosti protivi tužbenim navodima. Ističe da prilikom donošenja rješenja kao ključan razlog nije imao okolnost što je ovaj Sud presudom poslovni broj: Us II-24/2026 od 27. veljače 2026. potvrdio zakonitost rješenja tuženika od 10. studenog 2025., već je zaključio da tužitelj nema pravni interes za izjavljivanje žalbe jer je u žalbi sadržajno osporavao utvrđenja tuženika u pogledu valjanosti njegove ponude iz prethodnog žalbenog postupka, odnosno činjenično i pravno stanje koje je bilo predmet prethodne žalbe, što tuženik nije ovlašten kontrolirati pozivom na odredbu članka 404. stavka 3. Zakona o javnoj nabavi. Ističe da je time tužitelj odredio opseg osporavanja i ispitivanja odluke o odabiru, odnosno odluke kojom je njegova ponuda odbijena te se sam doveo u situaciju „konačnog odbijanja“. Poziva se na odredbu članka 2.a) Direktive Vijeća

89/665/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na primjenu postupaka kontrole na sklapanje ugovora o javnoj nabavi robe i javnim radovima članica, prema kojoj se smatra da su ponuditelji zainteresirani ako još nisu konačno isključeni (odbijeni). Isključenje je konačno ako su o njemu obaviješteni zainteresirani ponuditelji i ako ga neovisno tijelo nadležno za pravnu zaštitu smatra zakonitim ili ako ono više ne može biti predmet postupka pravne zaštite. Kako se tužitelj propustom valjanog osporavanja razloga za odbijanje svoje ponude sam konačno odbio, smatra da nema aktivnu legitimaciju za osporavanje odluke o odabiru te se u ispravnost navedenog shvaćanja poziva na presudu ovog Suda, poslovni broj: Us II-227/2023 od 10. siječnja 2024. Tuženik nadalje navodi da, iako tužitelj u žalbi nije osporavao propust naručitelja da kroz primjenu instituta pojašnjenja i/ili upotpunjavanja u ponovljenom pregledu i ocjeni ponuda otkloni nedostatke svoje ponude, takav navod tužitelja tuženik bi ocijenio nedopuštenim iz razloga što nacionalna tijela država članica EU prilikom odlučivanja o pravnim sredstvima protiv odluka naručitelja nisu ovlaštena tumačiti nacionalne propise kojima se prenose odredbe Direktiva na način da se na njih mogu pozvati gospodarski subjekti iz trećih zemalja koje s EU nisu sklopile međudržavni sporazum. Navedeno proizlazi iz odredbe članka 3. stavka 2. Uredbe EU 2022/1031 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. lipnja 2022. o pristupu gospodarskih subjekata, robe i usluga iz trećih zemalja tržištu javne nabave Unije i tržištu koncesija Unije i o postupcima kojima se podupiru pregovori o pristupu gospodarskih subjekata, robe i usluga iz Unije tržištu javne nabave trećih zemalja i tržištu koncesije trećih zemalja (IMN Uredba) te presude Europskog suda Kolin. Odredba članka 293. Zakona o javnoj nabavi kojom je reguliran institut pojašnjenja/upotpunjavanja, institut je prenesen iz Direktive o javnoj nabavi, na koji se tužitelj kao gospodarski subjekt treće zemlje – Republike Turske ne može s uspjehom pozivati, zbog čega bi tuženik i takav žalbeni navod ocijenio nedopuštenim. Opetovano ističe da tužitelj u žalbi nije isticao propust naručitelja u pogledu pojašnjenja njegove ponude i to po prvi puta ističe u tužbi, čime ovi tužbeni razlozi predstavljaju nedopušteni beneficium novorum. Također ukazuje da nedostatak pravnog interesa postoji kada žalitelj ni u slučaju usvajanja žalbe ne može doći u poziciju da bude odabran za sklapanje ugovora o javnoj nabavi, zbog čega tužitelj koji je osporavao valjanost ponude odabranog ponuditelja i dalje ne bi mogao doći u poziciju za sklapanje ugovora jer je osporavao razloge odbijanja svoje ponude koji su činjenično i pravno bili predmetom prethodne žalbe, a u međuvremenu su potvrđeni i presudom ovog Suda.

5. Tuženik se protivi prijedlogu za određivanje privremene mjere jer tužitelj nije priložio nikakve dokaze iz kojih bi proizlazila teško popravljiva šteta, a eventualna materijalna šteta uvijek je nadoknadiva. Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev i prijedlog za određivanje privremene mjere.

6. Odgovor na tužbu dostavio je i naručitelj. Navodi da je u ponovljenom postupku pregleda i ocjene ponuda utvrdio da tužitelj nije dokazao da ispunjava uvjete tehničke sposobnosti sukladno točkama 5.4.1.4. DON-a, pri čemu je u svemu postupio sukladno rješenju tuženika od 10. studenog 2025. Navodi da tužitelj također nije dokazao da su svi ključni proizvodi i sklopovi iz obrasca 11. u komercijalnoj uporabi. Smatra da tužitelj neosnovano ističe kako naručitelj nije bio u obvezi postupiti prema stajalištima tuženika iznesenim u rješenju od 10. studenog 2025. jer takva njegova obveza proizlazi iz odredbe članka 425. stavka 6. Zakona o javnoj nabavi. Ukazuje da je tužitelj u žalbenom postupku koji je prethodio sporu osporavao ocjenu tuženika iz ranijeg rješenja bez da je ukazao na postojanje novih činjenica ili drugačijeg pravnog stanja. Ističe da je na sve žalbene navode detaljno odgovorio tijekom postupka pred

tuženikom, a također se očitovao i odabrani ponuditelj te se poziva na članak 1. stavak 3. Direktive 89/665/EEZ i presudu Suda EU C-787/21 od 17. svibnja 2022. iz kojih proizlazi da se onemogućuje da ponuditelj koji je pravomoćnom odlukom naručitelja odbijen iz postupka dodjele javnog ugovora može osporavati odluku o dodjeli ovog ugovora te da je s tim u vezi nevažno da neuspješni ponuditelj tvrdi da bi mu se ugovor mogao dodijeliti u slučaju da javni naručitelj odluči pokrenuti novi postupak za sklapanje ugovora. Obrazlaže razloge na kojima je temeljio odluku o odabiru te navodi da je 17. travnja 2026. potpisan ugovor o izvođenju radova na dionici Hrvatski Leskovac-Karlovac, a obavijest o dodjeli ugovora objavljena je u EOJN 22. travnja 2026., broj objave: 2026/S F06-002047 te istog dana u Sl. EU (TED broj 276723-2026). Predlaže da Sud odbije tužbeni zahtjev i prijedlog za određivanje privremene mjere.

7. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

8. Prijedlog za određivanje privremene mjere nije osnovan.

9. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je naručitelj 30. listopada 2024. u EOJN RH objavio poziv na nadmetanje i dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2024/S F05-0002877, predmet nabave: Radovi na rekonstrukciji postojećeg i izgradnji drugog kolosijeka te elektrifikaciji željezničke pruge M202 na dionici Hrvatski Leskovac-Karlovac. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju kriterija: cijena ponude 90 bodova, razdoblje osiguravanja i zamjene dijelova skretnica 5% i razdoblje osiguravanja svih potrebnih dijelova elektromagnetskog podsustava i njihove zamjene 5%. U ovom postupku javne nabave dostavljeno je pet ponuda koje su ocijenjene valjanim. Naručitelj je 25. lipnja 2025. donio odluku o odabiru kojom je kao ekonomski najpovoljniju odabrao ponudu tužitelja. Povodom žalbe ponuditelja Afcons Infrastructure Limited, Mumbai, Indija i ponuditelja Comsa S.A., Barcelona, Kraljevina Španjolska tuženik je rješenjem od 10. studenog 2025. poništio odluku o odabiru i predmet vratio naručitelju na postupak ponovnog pregleda i ocjene ponuda. Ovim rješenjem tuženik je utvrdio da tužitelj nije zadovoljio minimalne uvjete tehničke i stručne sposobnosti propisane točkom 5.4.1.4. DON-a i to jer iz reference 1. nije moguće utvrditi pojedinačno vrijednost najmanje jednog, odnosno najviše tri vijadukta kako propisuje točka 5.4.1.4.a) DON-a na temelju izgradnje vijadukta na dionici Kayas-Kirikkale, zatim da iz reference 2. „A1 Ryan cestovni projekt“ nije moguće utvrditi točan opis i vrijednost radova koje je tužitelj izveo samostalno kao član zajednice jer je traženo prikazano kao postotak ugovorenih radova, što je u suprotnosti s točkom 5.4.1.5. DON-a i nije sukladno točkama 5.4.1.4.a) i 5.4.1.4.b) DON-a, referenca 3. „Komurhan projekt izgradnje mosta“ nije moguće utvrditi točan opis i vrijednost radova koje je izveo samostalno član zajednice jer je traženo prikazano kao postotak ukupno ugovorenih radova, što je u suprotnosti s točkom 5.4.1.5. DON-a, a navedena vrijednost radova za ispunjenje uvjeta iz točke 5.4.1.4.a) i 5.4.1.4.b) sukladno propisanom preračunu TRY u EUR ne zadovoljava tražene vrijednosti te referenca 4. „Kayas-Yerkoy brza željeznica“ za ispunjenje uvjeta iz točke 5.4.1.4.b), 5.4.1.4.c) i 5.4.1.4.d) sukladno propisanom proračunu TRY u EUR ne zadovoljava tražene vrijednosti, a referenca 5. izgradnja linije metroa Uskudar-Umraniye-C.Koy odnosi se na radove na metrou, što je u suprotnosti s točkom 5.4.1.5. DON-a.

10. U postupku nakon navedene odluke tuženika naručitelje je proveo novi pregled i ocjenu ponude te je u zapisniku pod točkom 6. Analitički prikaz kriterija za odabir G.S, ispunjenost uvjeta za sudjelovanje, popis radova, naveo naprijed navedena utvrđenja tuženika; točkom 7. zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, valjanost ponuda prema obliku, sadržaju i cjelovitosti naručitelj je naveo da ponuda tužitelja sadrži dokumente

propisane DON-om, ali nisu prikazani uvjeti sposobnosti sukladno rješenju tuženika od 10. studenog 2025.; pod točkom 8. Ispunjenje zahtjeva za opis predmeta, tehničkih specifikacija i ostalih uvjeta naručitelj je u zapisniku naveo da tužitelj prema rješenju tuženika od 10. studenog 2025. osim navedenih nedostataka nije dokazao ispunjenje uvjeta iz obrasca 11. – Izjava o ključnim proizvodima i sklopovima, budući da dostavljene potvrde ne sadrže navod da su oprema i sklopovi iz obrasca 11. u komercijalnoj uporabi; točkom 9. zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda, podaci o pojašnjenju ili upotpunjavanju informacija ili dokumentacije, naručitelj je naveo da je tužitelj samoinicijativno dostavio dokumentaciju koju naručitelj nije uzeo u obzir; točkom 12. zapisnika, ponude koje se odbijaju naručitelj je naveo da tužitelj nije dokazao da ispunjava uvjete tehničke sposobnosti sukladno točkama 5.4.1.4.a) do d) DON-a niti da su svi ključni proizvodi i sklopovi iz obrasca 11. u komercijalnoj uporabi.

11. S obzirom na navedena utvrđenja u odnosu na ponudu tužitelja koja je u prethodnom postupku pregleda i ocjene ponuda bila odabrana kao najpovoljnija, u ovom ponovljenom postupku naručitelj je ovu ponudu odbio, a četiri ponude ocijenio valjanim te je 6. veljače 2026. donio Odluku o odabiru broj: PU-47/26 kojom je kao ekonomski najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja Comsa S.A. Barcelona, Španjolska.

12. Žalbu koju je tužitelj podnio protiv navedene odluke o odabiru u dijelu u kojem je njegova ponuda odbijena tužitelj je temeljio na razlozima koji su bili predmet prethodnog žalbenog postupka u kojem je tada osporavana valjanost njegove ponude i odluka o odabiru kojom je naručitelj kao ekonomski najpovoljniju odabrao ponudu tužitelja.

13. Tuženik se osporenim rješenjem pozvao na odredbu članka 404. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“, broj: 120/16. i 114/22.) kojom je propisano da tuženik u žalbenom postupku postupa u granicama žalbenih navoda, a po službenoj dužnosti pazi na postupovne pretpostavke i osobito bitne povrede iz stavka 2. istog članka Zakona, dok je odredbom stavka 3. propisano da tuženik nije ovlašten kontrolirati činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom prethodne žalbe u istom postupku nabave.

14. Kako se tužitelj u žalbenom postupku ograničio na činjenično i pravno stanje koje je bilo predmetom ispitivanja u prethodnom žalbenom postupku pred tuženikom, dok nije istakao postojanje novih činjenica i pravnog stanja, tuženik je ocijenio da tužitelj nema pravni interes za podnošenje žalbe.

15. Razlozima na kojima temelji tužbu u ovom upravnom sporu tužitelj nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost navedenog stajališta tuženika.

16. Ovo iz razloga što je odredbom članka 401. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi propisano da pravo na žalbu ima svaki gospodarski subjekt koji ima ili je imao pravni interes za dobivanje određenog ugovora o javnoj nabavi/okvirnog sporazuma/dinamičkog sustava/projektnog natječaja, i koji je pretrpio ili bi mogao pretrpjeti štetu zbog navodnog kršenja subjektivnih prava.

17. Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da pravo na žalbu ima gospodarski subjekt koji realno u slučaju uspjeha žalbe može doći u poziciju za dobivanje ugovora predmetne javne nabave. U konkretnom slučaju ovaj uvjet nije ispunjen.

18. Naime, kao što je naprijed navedeno, u prethodnom žalbenom postupku tuženik je utvrdio nedostatke ponude tužitelja, a ove nedostatke naknadno je, tijekom žalbenog postupka zakonitim ocijenio i ovaj Sud presudom poslovni broj: Us II-24/2026 od 27. veljače 2026. kojom je odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika od 10. studenog 2025.

19. Neovisno o tome što u vrijeme ponovnog pregleda i ocjene ponuda koju je naručitelj proveo nakon rješenja tuženika od 10. studenog 2025. ovo rješenje nije bilo pravomoćno, naručitelj se bio dužan pridržavati pravnih shvaćanja i primjedbi koje je tuženik naveo u tom rješenju sukladno odredbi članka 425. stavka 6. Zakona o javnoj nabavi.

20. Tužitelj se također neosnovano poziva na povredu odredbe članka 293. Zakona o javnoj nabavi u ponovnom postupku ocjene i pregleda ponude, prema kojoj ako su informacije ili dokumentacija koju je trebao dostaviti gospodarski subjekt nepotpuni ili pogrešni ili se takvima čine ili ako nedostaju određeni dokumenti, javni naručitelj može, poštujući načela jednakog tretmana i transparentnosti, zahtijevati od dotičnih gospodarskih subjekata da dopune, razjasne, upotpune ili dostave nužne informacije ili dokumentaciju u primjerenom roku ne kraćem od pet dana (stavak 1.), odnosno ako ne primjenjuje navedenu mogućnost obvezan je obrazložiti razloge u zapisniku o pregledu i ocjeni (stavak 3.). Naime, tužitelj se na povredu ove odredbe u provedenom postupku javne nabave poziva tek u tužbi, a ove razloge nije iznosio tijekom žalbenog postupka pred tuženikom. Stoga je tuženik u pravu kada ističe da ovi razlozi predstavljaju nedopuštenu novotu, što prema ustaljenoj praksi ovog Suda u postupcima javne nabave nije moguće s uspjehom isticati.

21. Kako je naprijed navedeno, u prethodnom žalbenom postupku utvrđeno je da tužitelj nije ispunio kriterij tehničke i stručne sposobnosti iz točke 5.4.1.4. DON-a pa razlozi na kojima tužitelj temelji tužbu u ovom upravnom sporu nisu niti mogu biti od utjecaja na donošenje drugačije odluke. Pri tome tuženik pravilno ukazuje na Uredbu EU 2022/1031 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. lipnja 2022. o pristupu gospodarskih subjekata, robe i usluga iz trećih zemalja tržištu javne nabave Unije i tržištu koncesija Unije i o postupcima kojima se podupiru pregovori o pristupu gospodarskih subjekata, robe i usluga iz Unije tržištu javne nabave trećih zemalja i tržištu koncesija trećih zemalja, kao i praksu Suda EU s kojom je usklađena i praksa ovog Suda, a prema kojoj se gospodarski subjekti trećih zemalja koje s Europskom unijom nisu sklopile međudržavni sporazum ne mogu s uspjehom pozivati na nacionalne propise kojima se prenose odredbe mjerodavnog prava Europske unije u postupcima javne nabave u nacionalne propise.

22. Slijedom navedenog, prema ocjeni ovog Suda, tuženik je osporenim rješenjem pravilno odbacio žalbu tužitelja zbog nedostatka pravnog interesa za podnošenje žalbe. Pri tome je tuženik osporenim rješenjem dao jasne i ozbiljne razloge u svezi sa takvim zaključkom, što tužitelj u ovom sporu nije doveo u sumnju. Kraj takvog stanja stvari nije bilo osnove da se ocjenjuju ostali žalbeni navodi kojima je tužitelj osporavao pravilnost ponude odabranog ponuditelja.

23. Iz istog razloga, odnosno iz razloga što niti u slučaju da su osnovani prigovori vezano za ponudu odabranog ponuditelja tužitelj ne bi mogao doći u poziciju za sklapanje konkretnog ugovora o javnoj nabavi, ovaj Sud nije razmatrao ostale tužbene navode.

24. Prijedlog za donošenje privremene mjere tužitelj temelji na eventualnoj mogućnosti nastanka materijalne štete zbog eventualnog zaključenja i pristupa izvršenju ugovora koji je predmet ovog postupka javne nabave, pri čemu nije naveo relevantne razloge za donošenje privremene mjere kojom se odgađa sklapanje ugovora i pristupanje izvršenju ugovora. Osim što navodi mogućnost nastupa eventualne štete, tužitelj nastup te štete ničim nije dokazao. Kako je materijalnu štetu uvijek moguće nadoknaditi, Sud je prijedlog za donošenje privremene mjere ocijenio neosnovanim.

25. Iz navedenih razloga tužitelj nije uspio u ovom upravnom sporu, zbog čega nije osnovan niti njegov zahtjev za naknadu troškova spora.

26. Stoga je, na temelju odredbe članka 116. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima Sud donio odluku pod točkom I., dok se odluka pod točkom II. temelji na odredbi članka 116. stavka 1. u svezi s odredbom članka 128. istog Zakona, a odluka pod točkom III. izreke temelji se na odredbi članka 147. Zakona o upravnim sporovima.

U Zagrebu 7. svibnja 2026.

Predsjednica vijeća
Ana Berlengi Fellner

Broj zapisa: **9-30887-aaa1b**

Kontrolni broj: **0338a-6db69-61e55**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.